

Τρέχοντας οι Τρώες να σωθούν, άλλοι έσπευδαν προς την πόλη να κρυφτούν, ενώ πολλοί άλλοι στριμώνονταν στις όχθες του ποταμού Σκάμανδρου. Αυτοί που έτρεχαν προς την πόλη, βρέθηκαν μπροστά σε σύννεφο ομίχλης που η Ήρα ύψωσε για να τους εμποδίσει. Οι άλλοι, αναγκαστικά, ρίχτηκαν στο ποτάμι. Ο Αχιλλέας άφησε το δόρυ του στην όχθη, έβγαλε το σπαθί του και χύθηκε στον ποταμό, σφάζοντας όποιον έβρισκε μπροστά του. Όταν πια κουράστηκε να σκοτώνει, συνέλαβε δώδεκα νέους, τους έδωσε στους συντρόφους του να τους πάνε στα καράβια και όρμησε στον κάμπο, αναζητώντας νέα θύματα για να σιγάσει τη λύσσα του.

Ο Λυκάονας, ο νόθος γιος του Πριάμου από την Λαοθόη, είχε αποκάμει να πολεμά και είχε σταθεί να ξαποστάσει, λουσμένος στον ιδρώτα. Για να συνέλθει, είχε αφήσει το δόρυ και την ασπίδα στο χώμα και είχε βγάλει την περικεφαλαία του. Ο Αχιλλέας τον είδε και σάστισε. Τον είχε μπροστά του για δεύτερη φορά, από τότε που βρέθηκε στην Τροία. Την προηγούμενη, τον είχε πιάσει νύχτα, την ώρα που έκοβε κλαδιά μιας αγριοσυκιάς για να φτιάξει τροχούς στο άρμα του. Τότε, τον είχε αιχμαλωτίσει και τον είχε χαρίσει στον Πάτροκλο. Εκείνος τον είχε πουλήσει στη Λήμνο, στον Εύηνο, τον γιο του Ιάσονα και της Υπιπύλης, που είχε δηλώσει ουδετερότητα στον Τρωικό πόλεμο. Με τη σειρά του, ο Εύηνος τον είχε δώσει στον αδελφό του, Ηετίωνα, βασιλιά της Ίμβρου. Αυτός τον είχε στείλει στην Αρίσβη. Από εκεί, ο Λυκάονας είχε κατορθώσει να δραπετεύσει και είχε επιστρέψει στο παλάτι του πατέρα του. Έντεκα μέρες γλεντούσε με τους φίλους του την ελευθερία του. Την δωδέκατη, του έλαχε η ατυχία να βρεθεί άοπλος στον δρόμο του Αχιλλέα. Απλωσε τα χέρια του στα γόνατα του ήρωα, ικέτης. Ο Αχιλλέας του απάντησε πως κανένας Τρώας δεν είχε λυτρωμό, αφότου σκοτώθηκε ο Πάτροκλος. Τον εκτέλεσε. Αρπαξε το πτώμα από το πόδι και το πέταξε στο ποτάμι, να το φάνε τα ψάρια.

Φίλος και προστάτης των Τρώων, ο ποταμός Σκάμανδρος είχε οργιστεί με τον Αχιλλέα και προσπαθούσε να βρει τρόπο να τον σταματήσει. Στην ώρα, φάνηκε κρατώντας δυο δόρατα ο Αστεροπαίος, ο γιος του Πηλέγωνα κι εγγονός του ποταμού Αξιού και της Περιβοίας. Ο Σκάμανδρος του έδωσε θάρρος να αντιμετωπίσει τον ήρωα. Μάταια. Μετά από την ανάμεσά τους σύντομη μονομαχία, ο Αστεροπαίος έπεσε νεκρός.

Στη συνέχεια, ο Αχιλλέας ρίχτηκε στους Παίονες. Σκότωσε στη σειρά τους Θερσίλοχο, Μύδωνα, Αστύπυλο, Μνήσο, Θράσο, Αίνιο και Οφελέστη, ώσπου άκουσε τον Σκάμανδρο που τον καλούσε να σταματήσει. Τα πτώματα των νεκρών τον είχαν φράξει και τα νερά του δεν έβρισκαν διέξοδο στη θάλασσα. Ο Αχιλλέας υποσχέθηκε να μη ρίχνει άλλους νεκρούς στο ποτάμι αλλά δήλωσε ότι θα συνέχιζε να σκοτώνει. Ο ποταμός ρίχτηκε να τον πνίξει. Η

Αθηνά και ο Ποσειδώνας γλίτωσαν τον ήρωα από τα χειρότερα. Η Ήρα ζήτησε και ο Ήφαιστος άναψε φωτιά φοβερή που στέγνωνε τα νερά του Σκάμανδρου, ο οποίος αναγκάστηκε να ζητήσει ανακωχή.

Με όλα αυτά, οι θεοί βρέθηκαν αντιμέτωποι, οι φιλικοί στους Τρώες με τους προστάτες των Αχαιών. Ο πάταγος της μάχης ανάμεσά τους ακουγόταν μακριά κι ο Δίας γελούσε με την όλη κατάσταση. Με μια πέτρα στον σβέρκο του Άρη, η Αθηνά έκανε τον θεό του πολέμου να βρεθεί προύμυτα καταγής: Επτά πλέθρα (περίπου 207 μέτρα μήκος ή επιφάνεια πάνω από έξι στρέμματα) κάλυψε με το κορμί του. Η Αφροδίτη ήταν που πήγε να τον σύρει έξω από τη μάχη. Η Ήρα σχολίασε απευθυνόμενη στην Αθηνά: «Να την πάλι η σκυλόμυγα που βγάζει τον αιματοβαμμένο Άρη έξω από τον πόλεμο μέσα στη μάχη* όμως, τρέχα πίσω της». Η Αθηνά την πρόλαβε και την χτύπησε στο στήθος. Η Αφροδίτη και ο Άρης κείτονταν στη γη.

Ο Απόλλωνας αρνήθηκε να παλέψει με τον Ποσειδώνα και προτίμησε να φύγει. Η Άρτεμη ένωσε ντροπή για τον αδελφό της και τον πρόσβαλε. Μπήκε στη μέση η Ήρα και της έδωσε το ξύλο της ζωής της. Τρέμοντας εκείνη από την ταραχή, κατέφυγε στον Όλυμπο, στα γόνατα του πατέρα της, Δία.

Οι προστάτες των Αχαιών θεοί είχαν νικήσει. Ο Απόλλωνας χώθηκε στην Τροία, να προλάβει, μήπως οι Αχαιοί την έπαιρναν εκείνη την ημέρα. Όσοι από τους Τρώες είχαν επιζήσει από το χέρι του Αχιλλέα, έσπευδαν να χωθούν μέσα στην προστατευμένη από τα τείχη πόλη. Μόνο ο Αγήνορας, ο γιος του Αντήνορα, στάθηκε να αντιμετωπίσει τον Αχιλλέα. Θα πήγαινε στα σίγουρα χαμένος. Τον γλίτωσε την τελευταία στιγμή ο Απόλλωνας: Πήρε τη μορφή του και το έβαλε στα πόδια. Θαρρώντας πως κυνηγά τον Αγήνορα, ο Αχιλλέας χύθηκε πίσω του.

(τελευταία επεξεργασία, 24 Φεβρουαρίου 2022)